

Preben Aavitsland
Ærfuglveien 53
4623 Kristiansand

Deres ref.:

Vår ref.: 13/2483

Dato: 5.11.2013

Klage på lege for uttalelser i media

Vi viser til tidligere korrespondanse.

Saken ble behandlet av Rådet for legeetikk i møte den 23.10.2013.

Av protokollen fremgår:

Sak 68/2013 Klage på lege for uttalelser i media 13/2483

[Redacted] har i brev av 28.5.2013 innklaget lege Preben Aavitsland for Aavitslands sterke meningsyttringer og svartmaling i borreliosesaken. Han mener at Aavitsland ikke har fulgt nøye nok med faglig sett, og særlig mener han at det er uriktig av Aavitslands å påstå at Norsk Borreliose Senter bruker udokumenterte metoder som kan gi falsk diagnose. Som belegg for sine påstander har [Redacted] lagt ved intervju med Aavitsland i VG datert 12.5 og mailkorrespondanse med Helsedirektoratet.

Rådet vedtok å behandle klagen som klagesak i møte 12.6.2013 i forhold til Etske regler for leger kap. I, § 11 om å medvirke til at allmenheten og myndigheter får saklig informasjon om medisinske spørsmål, og kap. II, § 4 som sier at « *En lege må være varsom med å kritisere kolleger og medarbeidere overfor pasienter og pårørende, men må alltid ha pasientens interesse for øye* ».

Klagen er besvart av Aavitsland i brev av 13.8.2013. Han peker på hva han faktisk har uttalt i dette intervjuet, nemlig at hundrevis av nordmenn mottar behandling de kan dø av, at langvarig antibiotikabehandling er farlig og kan forsinke diagnose og behandling og er kostbart, at han stiller seg undrende til behandlingen av Luneng ved Norsk Borreliose Senter til tross for advarsel fra helsetilsynet, at han mener at Lars Monsens sykdomsbilde ikke passer med borreliose og at den udokumenterte metoden borreliosesenteret har skapt en falsk epidemi.

Rådet **vedtok** å uttale:

Rådet er kjent med at denne debatten er intens i Norge som i andre land. Rådet tar ikke stilling

i medisinsk-faglige spørsmål, jf. Reglement for Rådet for legeetikk, § 2, 2. ledd, men konstaterer at innklagetes syn er i tråd med offisielle nasjonale og internasjonale oppfatninger om årsaksforhold, sykdomsbilde, diagnostikk og behandling av borreliose, og at lederen for Norsk Borreliose Senter har fått tilbakekalt sin autorisasjon som lege fra Helsetilsynet med begrunnelsen uforsvarlig legevirkosomhet. Rådet mener derfor at innklagete lege ikke har opptrådt usaklig. Tvert imot vil Rådet gi ham honnør for så tydelig å ha redegjort for det vitenskapelig anerkjente synet på sykdommen og behandling. Dette er helt i tråd med legers forpliktelse om å gi saklig informasjon til allmenheten og myndigheter, jf. Ethiske regler kap I, § 11, og det er særlig viktig at innklagete lege har bidratt i denne debatten ut fra hans relevante kompetanse og hans ledende stilling i norsk helsevesen.

Kap II, § 4 i Ethiske regler for leger sier at en lege skal være varsom med å kritisere kolleger, men Luneng har selv vært en aktiv formidler av sitt syn på borreliose og sin kritikk av det offentlige helsevesenet. Han må derfor tåle offentlig kritikk, og innklagete lege handler helt i tråd med den viktigste bestemmelsen i denne paragrafen ved «*alltid å ha pasientens interesse for øye*». I denne sammenhengen tenker Rådet på den store gruppen av mennesker med forskjellige kronisk sykdommer som har symptomer som til forveksling ligner de som er påstått å ha sin årsak i borreliose. Dette er pasienter som kan tenkes å utsette seg for feil diagnostikk og behandling ved å følge rådene fra Norsk Borreliose Senter.

Ytringsfriheten er grunnleggende, og Rådet mener at det er akseptabelt og kanskje nødvendig i vår tabloide verden å bruke et spisset språk for å fremme et klart budskap i denne typen debatter. Rådet kan heller ikke finne utsagn fra innklagete lege som kan oppfattes som usaklige. Klager gis derfor ikke medhold i klagen.

RÅDET FOR LEGEETIKK

(Sign.)

Trond Markestad

Leder

Stine K. Tønsaker